

Pályázat

**Az Emberi Erőforrások Minisztere által
meghirdetett, TK/120/00272-1/2021 azonosító szám
alatti pályázati kiírásának alapján és feltételeivel**

A Nagykátai Liszt Ferenc Alapfokú Művészeti Iskola

(2760 Nagykáta, Szabadság tér 1.)

Intézményvezetői feladatainak ellátására

Pályázó

Szabó Ferenc

Nagykáta, 2021. március 09.

- A hangszeres, a tánc, a grafika és elméleti óráknak művészi légköre kell, hogy legyen.
- Mindenkinnek (tanárnak, diáknak egyaránt) törekednie kell a továbbfejlődésre, mert aki nem fejlődik, az visszafejlődik.
- Nem szabad elfelejtenünk, hogy a művészeti iskolába járó növendék olyan önálló lény, aki kibontakozóban lévő egyéniséggel, sajátos érzelmi élettel, fantáziával, öntudattal, önérzettel rendelkezik.
- Amennyiben munkánkat eredményesen akarjuk végezni, akkor növendékeinket aktivizálni kell, el kell érniük azt, hogy ő maga is akarja azt, amit mi akarunk.
- Munkánk eredményeképpen siker, balsiker és kudarc is születhet. Az első kettő ösztönző élménnyé válhat, de az utolsó inkább csak rombol.
- Zene- és tánctanításunk jellemformálás nélkül elképzelhetetlen, melyhez alapvetően szükséges a növendékek bizalmának megnyerése. Munkánknak tervszerűen kell történnie; növendékeinket az egyes szereplésekre, fellépésekre szakmai és pedagógiai szempontok alapján is nagyon gondosan kell elő-, ill. felkészíteni.
- Tanulóinknál (a szerényebb képességűektől a legtehetségesebbekig) ki kell bontakoztatnunk azokat az adottságokat (szorgalom, akaraterő, emlékezőképesség, jó hallás, ritmusérzék, stb.), amelyekkel rendelkeznek.
- A szülőkkel való jó kapcsolatainkat tovább kell erősíteni, mert e nélkül minden törekvésünk hiábavaló.

4. Az intézmény vezetésére vonatkozó vezetői program

4.1 A vezetési filozófia megalkotása

Amikor egy pályázó-pedagógus, egy intézmény (szervezet) vezetésére vállalkozik, szembe kell, hogy nézzen mind a feladattal, amit a szervezet, az intézmény vezetése jelenthet, mind saját magával. Minden vezetőjelölt, amikor pályázatának benyújtására készül, lényegében ezt gondolja végig, veti papírra. Számba veszi azokat az értékeket, amelyeket vezetői munkája meghatározójaként kíván érvényesíteni. Felméri saját vezetői adottságait, elképzeléseit és lehetőségeit. A szóban forgó intézmény vezetésével összefüggő elvek tisztázása is meg kell, hogy történjen, különös tekintettel arra, hogy egy intézményvezetői program megalkotása, majd annak gyakorlása, megvalósítása - a nagyon sok közös oktatási, nevelési tényező és cél ellenére is - számos ponton különbözhet a tagintézmény-vezetőitől.

Éppen ezért a Tápiószentmártoni Tagintézmény tagintézmény-vezetőjével való tökéletes, korrekt és harmonikus együttműködést továbbra is elengedhetetlenül fontosnak és szükségesnek tartom! Fontos és szükséges annak az elvárásnak a megfogalmazása, hogy a tagintézmény-vezető végrehajtási felelősséggel tartozik az intézményvezető elvárásai, utasításai felé, hiszen mindannyiunk közös érdeke, hogy az „anyaiskola”, annak tagintézménye, és valamennyi telephelyünk a lehető legjobban, leghatékonyabban és legeredményesebben működhessen. Ezért - megválasztásom esetén – minden eddigi pedagógusi és vezetői tudásomat, ismeretemet, tapasztalatomat „mozgósítani” fogom annak érdekében, hogy a Nagykátai Liszt Ferenc Alapfokú Művészeti Iskola, (beleértve a Tápiószentmártoni Tagintézményt, és a telephelyeket is)

szakszerűen, jogszerűen és eredményesen végezhesse oktató-nevelő munkáját. Meglátásom szerint az „anyaiskola” és annak tagintézménye, telephelyei közötti munkakapcsolat során nagyon fontos az egymás iránti bizalom és tisztelet, amely – ahogyan az eddig is - elsősorban az egymás közötti kommunikációban, információcserében, egymás kölcsönös segítése által valósulhat meg a legjobban. Nem titkolhatom, hogy az „anyaiskola”, és a tagintézménye közötti összetartozás és együttműködés fontosságának elismerése és erősítése mellett különösen nagy jelentőséget tulajdonítok a Tápiószentmártoni Tagintézményünk saját arculatának, identitásának a megőrzésére és fejlesztésére is. **Nagykátai Iskolánk, Tápiószentmártoni Tagintézményünk, valamint Telephelyeink elmúlt évtizedekben elért eredményeire alapozva, megőrizve és tovább ápolva annak eddigi kulturális hagyományait és értékeit, továbbra sem szabad figyelmen kívül hagynunk városaink, településeink, Polgármestereinek, Önkormányzatainak, lakosságának, iskoláinak, társintézményeinek kulturális igényeit.** Ennek érdekében nemcsak megőriznünk és ápolnunk kell eddigi hagyományainkat, eredményeinket, hanem folyamatosan fejlesztenünk kell - minden nehézség ellenére - oktató-nevelő munkánkat. Mindezekből tevődik össze az a vezetési filozófia, amelyet leendő intézményvezetői munkám során érvényesíteni szeretnék.

Kiemelt fontosságúnak tartom tehát az alábbiakat:

- a törvényeknek, jogszabályi előírásoknak való megfelelést, megfeleltetést,
- a Fenntartónk által megfogalmazott és kért elvárásoknak való megfelelést, korrekt munkakapcsolat és együttműködés kialakítását, illetve folytatását,
- Nagykáta Város Polgármesterével, Önkormányzatával való korrekt, eredményes munkakapcsolat és együttműködés kialakítását, illetve folytatását,
- Tápiószentmárton Polgármesterével, Önkormányzatával való korrekt, eredményes munkakapcsolat és együttműködés kialakítását, illetve folytatását,
- a térség Polgármestereivel, Önkormányzataival való korrekt, eredményes munkakapcsolat és együttműködés kialakítását, illetve folytatását,
- az intézmény igazgatója és vezetősége által, - saját magunknak is - támasztott elvárásoknak való megfelelést,
- az „anyaiskola” és a tagintézmény korrekt, egymást segítő együttműködését,
- az „anyaiskola” és a tagintézmény által képviselt alapértékeket,
- az általam és a Nagykátai intézmény által képviselt alapértékeket,
- az „anyaiskola” által kitűzött általános célokat,
- az általam, vezetőtársaim, a Nagykátai intézmény, és a Tápiószentmártoni tagintézmény által kitűzött általános célokat,
- egyéni stratégia alkotása az értékekkel összhangban lévő célok eléréséhez.

A jelenleg zajló társadalmi, gazdasági, oktatáspolitikai átalakulás komoly kihívást jelent a közoktatási vezetőknek is. A közoktatás, köznevelés modernizációja új kompetenciák kialakítását, a meglévők részleges átalakítását, kiegészítését, felfrissítését igényli a vezetőktől. A piac viszonyai között a szűkülő erőforrások hatékony felhasználása egyre inkább központi kérdéssé válik az intézményfenntartóknál, az önkormányzatoknál. Ezért aztán egyre élesebben vetődik fel a vezetők kiválasztásának kérdése is. Az utóbbi időben érzékelhető módon megváltoztak a közoktatási vezetőkkel szembeni elvárások. Egyre több új kihívással találja szembe magát a vezető, melynek többségét nem, vagy csak nehezen tudja kezelni, mert nem készítették fel rá. A megjelent sok új törvény, rendelet, jogszabály, irányelv, a belőlük származó

tennivalók komoly terheket rónak a közoktatási vezetőkre. Több ponton joghézagok, értelmezési bizonytalanságok nehezítik munkájukat. Nagyrészüket pedagógiai jól felkészült, de éppen a menedzserszemlélet, a professzionalizmushoz szükséges ismeretek, készségek, technikák - azaz a vezetői szakma új kompetenciái - hiányoznak többé-kevésbé eszköztárukból.

A megújuló elvárások figyelemmel kísérése és kezelése számomra is hatalmas feladatot jelent, hiszen eddigi pályám egy jelentős szakaszában gyakorlati pedagógusból, muzsikusból kellett vezetővé, elméleti szakemberré is válnom. Éppen ezért (is) tartottam fontosnak, hogy közoktatás vezetői szakon gyarapíthassam, fejleszthessem mindazon szakmai, elméleti ismereteimet, ami egy oktatási-nevelési intézmény, művészeti iskola eredményes vezetéséhez elengedhetetlenül szükséges.

4.2. Célok megfogalmazása, feladatok kijelölése

Iskolánk, Tagiskolánk és telephelyeink oktatási, nevelési, és minőségcéljait vezetőtársaim segítségével, egyetértésével, kollégáimmal közösen szeretném meghatározni. **Nagyban építünk arra a segítségre, hogy a Ceglédi Tankerületi Központ igazgatója, vezetése - az iskolánkat érintő külső és belső mérések, valamint az értékelések tapasztalatainak összegzése alapján - hogyan határozza meg és fekteti le azokat a feladatokat /folyamatokat/, valamint a javítandó, fejlesztendő területeket, amelyek szükségesek a szaktanácsadók, szakértők által feltárt hiányosságok kijavításához, valamint a partnerek által igényelt szolgáltatások tökéletes végrehajtásához.**

Pedagógiai és szakmai munkánk során, meghatározott időszakonként és meghatározott szempontok alapján szükséges megvizsgálnunk intézményünk, tagintézményünk és telephelyeink működésének gyakorlatát, a **partneri elvárásoknak való megfelelés és a hatékonyság biztosítása érdekében.** Az elvégzendő értékelések feladata annak vizsgálata, hogy iskolánk, tagintézményünk, illetve annak egyes folyamatai milyen hatékonysággal, eredményességgel működnek. Iskolánk, és az egyén értékelését is a tapasztalat teszi reálissá, a feltárt tények pedig abban segítenek, hogy az **értékelés kellően indokolt legyen.** Az indoklásra nemcsak a hibák elmondásánál van szükség, hanem az eredmények elismerésénél is. **Ezért az értékelés legyen nevelő hatású. Úgy végezzük, hogy az ösztönzést adjon a munka további javítására.** Értékelésünk akkor nevelő hatású, ha mindig nyílt, a végzett munkával arányban álló, és minden lényeges kérdésre reagál. Ugyanakkor önértékelésre, a mások munkájának megbecsülésére is nevelünk. Az értékelés elengedhetetlen feltétele annak **demokratizmus.** Az egyes intézményeket azonban nem lehet kizárólag a tanulók tanulmányi teljesítményei, illetve azok változása alapján megítélni: figyelembe kell venni működésük eltérő körülményeit is.

Új feladatként jelentkezik, hogy intézményünknek, tagintézményünknek meghatározott időközönként **önértékelést is végeznie kell,** melyet kiterjeszthet a helyzetfelmérésen kívül a folyamatok szabályozottságának, a szervezeti kultúra szintjének és a folyamatos fejlesztés alkalmazásának szintjére is. **Alapelv: Védtelenek leszünk minden külső értékeléssel szemben, ha nem működtetünk egy sokoldalú önértékelési rendszert.**

Az intézményi önértékelésnek elsősorban arra kell kitérnie, hogy a programban megfogalmazottaknak a valóságos folyamatok, az elvárt, elképzelt eredmények mennyire felelnek meg. A tanulói, tanári teljesítményeken kívül a tanári vélemények, a tanulói attitűdök, a szülői viszonyulások, a fenntartó és a partnerintézmények véleménye mind-mind szerepet játszik abban, hogy az önértékelés alapján milyen változások, milyen fejlesztések irányában haladhat a jövőben az iskolánk.

Az értékelés tevékenysége elsősorban a tantestületre hárul, de lehetnek olyan pontok, ahol **szakértői tevékenységre**, közreműködésre, tanácsadásra, alapinformációk nyújtására igényt tart, vagy fog tartani iskolánk, és ahol a szakértő - speciális felkészültségével, naprakészségével - a legjobban be tud segíteni az iskolánk munkájában.

Az értékelés mindig az ellenőrzési tapasztalatokon alapszik. Ennek hiányában nincs és nem is lehetséges objektív, reális értékelés. Fordítva azonban ez nem igaz! Nem minden ellenőrzésünket követ azonnali értékelés, van, amikor egy-egy időszak végén használjuk fel ezeket az összegző értékelésünkben. Arra azonban vigyáznunk kell, hogy **az elvégzett munka, értékelés nélkül ne maradjon!**

4.3. Nevelési célkitűzéseink, avagy gyermekeink felkészítése a modern társadalom gyakorlati terepén való helytállásra

Annak érdekében, hogy egy iskola, illetve az abban tárgyiasult valamely nevelési modell összehangoltan és célirányosan, tehát hatékonyan tudja működtetni szocializációs hatásrendszerét, ki kell alakítania **saját emberképét**, amelynek megvalósítására törekszik.

"Az emberkép a nevelés vonatkozásában önmagában nem minden, de emberkép nélkül nincs semmi." / Meinberg /

Iskolánknek arról is gondoskodnia kell, hogy a gyerek a modern társadalom gyakorlati terepén megállja a helyét, vagyis életképessé kell tenni őt. A nevelési célkitűzéseinknek a normatív elemek mellett pragmatikus elemeket is kell tartalmazniuk. Ilyen pragmatikus elem lehet többek között az **élethosszig tartó tanulás motivációs bázisának kialakítása**, egyszerűbben fogalmazva **a tanulás-gyakorlás megszerettetése**, ami több mint oktatási-képzési teendő, ez kitüntetett fontosságú nevelési feladat. Iskolánk elsődleges feladata nem egyszerűen az ismerethalmazok közvetítése, hanem sokkal inkább a tanulásra (gyakorlásra) motiválás. Tudnunk kell, hogy a pedagógiai feladatok általában, a nevelési feladatok pedig különösen, nem oldhatók meg eredményesen szakszerű és korszerű személyiségelméleti felkészültség, megalapozás nélkül.

"Az iskola: a gyermeket biológiai lényből szociális lénnyé fejlesztő, szocializációs faktor, amelynek az ismeretközvetítés mellett szocializációs célok egész sorát kell megvalósítania. Ennek érdekében az iskolának nem csupán ismerethalmazokat kell mozgósítania, hanem a nevelőt, mint szocializációs tényezőt, valamint a gyerekek kortárs-, illetve munkacsoportjait, azok tevékenységét, s a tevékenység közbeni nevelő - nevelt, továbbá kortársi interakciókat, mint szocializációs hatás - együtteseket is célirányosan, tudatosan és jó hatásfokkal be kell kapcsolnia a nevelési folyamatba." / Bábosik István /

Oktatásunk jövőbeni fejlődésére nagy befolyással lesz az a nagy horderejű gazdasági átalakulás, amely jelenleg zajlik a világban, és amelyet gyakran a tudásgazdaság, a tudástársadalom, az információs társadalom fogalmaival szoktak jelölni. Az oktatás szempontjából ennek egyik legközvetlenebb hatása abban érzékelhető, hogy nagymértékben átalakulnak a gazdaságnak a munkaerővel kapcsolatos igényei.

Olyan kompetenciák, tudáselemek, viselkedésbeli jellemzők értékelődnek fel, mint például:

- rugalmasság és alkalmazkodóképesség, az önálló és társas tanulásra való képesség,
- problémamegoldó képesség, kreativitás, megbízhatóság és kiszámíthatóság,
- együttműködési és közvetlen kommunikációs képességek,
- különböző kultúrák közötti kommunikáció.

Más területekhez hasonlóan az oktatás területén is hallatlan mértékben felértékelődtek a nemzetközi hatások. Különösen nagy jelentősége van annak, hogy megismerjük az **Európai Unió** oktatási prioritásait.

Néhány ezek közül (a teljesség igénye nélkül):

- a versenyképesség és innováció erősítése, a társadalmi kohézió erősítése,
- a gazdaság és az oktatás közötti kapcsolatok erősítése,
- **élethosszig tartó tanulás,**
- a tagországok közötti oktatói és hallgatói mobilitás támogatása,
- a társadalmi partnerek bevonása.

Nevelési céljaink jövőbeni megvalósításánál, illetve egész intézményünk színvonalas működtetésére irányuló törekvésünkkel a fentebb leírtakat fokozottan kell szem előtt tartanunk.

4.4. A személyiségfejlesztéssel kapcsolatos pedagógiai elveink, feladataink

Tanulóink személyiségfejlesztése, harmonikus emberré nevelése érdekében az ismeretátadással szinkronban kell fejlesztenünk belső pszichikus világukat, társas kapcsolati és egyedi személyiségi készségeiket is.

Munkánk során egyaránt fontosnak tartom a tudásnak és az emberségnek, az intelligenciának és a cselekvőképességnek, az önmegvalósításra és az önfejlesztésre való készségeknek a fejlesztését, fejlődését.

Tanulóink személyiségfejlődését olyan tanulási környezet megszervezésével segíthetjük elő, amely önmaguk megismerését segíti, motiválja. Énképük és önismeretük gazdagításával fokozódik az őket körülvevő személyek és dolgok iránti érzékenységük, illetve kialakul az alapvető erkölcsi, etikai normák iránti fogékonyságuk.

4.4.1. A személyiségfejlesztéssel kapcsolatos pedagógiai elveink

- Az egész személyiséget kell fejlesztenünk szem előtt tartva azt, hogy mindenki a saját egyéniségét bontakoztathassa ki;
- A „személyre szabott”,- az egyén szükségleteire épülő neveléshez szükséges a személyiség elmélyült és pontos ismerete. Ezért a személyiségméréseknek is fontos szerepet kell szánunk a személyiségfejlesztés folyamatában.

- Hiszem, hogy az iskolai nevelést (is) az atmoszféra határozza meg. Az a légkör, amely a személyiségfejlődést elősegíti, melynek erői, töltései a pedagógus személyiségéből és a tanulókkal való kapcsolatából erednek.
- Emberközpontú (nem csak gyermekközpontú) iskola megvalósulását szeretném elérni, ahol lehetőség nyílik a harmonikus személyiségalakulásra.
- A személyiségfejlesztés során elsődleges eszköznek a dicséretet, a pozitív megerősítést tartom.

4.4.2. A személyiségfejlesztéssel kapcsolatos feladataink

- A tanulók megismerése (személyiségmérésekkel, közös programok során, egyéni elbeszélgetésekkel stb.);
- Érdekeik, szükségleteik képviselése, fejlődésük értő követése;
- **Az önismeret, önkritika kialakítása, fejlesztése;**
- A fejlesztő értékelés gyakorlatának kialakítása (fejleszti a tanulók önismeretét, önértékelését, tanulási motivációikat);
- Az önállóság, önfejlesztés képességének kialakítása;
- Az önmagukért és másokért való felelősség kialakítása;
- A „nevelő-oktatómunka céljai”-nál felsorolt általános és egyedi értékek közvetítése, ill. kialakítása.

A személyiségfejlesztéssel kapcsolatos pedagógiai feladatok talán a művészetek tanulásakor mutatják a leglátványosabb eredményeket. Egyfelől a jó zenei, (vagy tánc) produkció csak napi rendszeres gyakorlással érhető el és tartható szinten, ezáltal a növendéket koncentrált, kitartó munkára, összpontosításra szoktatjuk. Másrészt a szép muzsikáláshoz, táncoláshoz meg kell tanítanunk az önmagára figyelésre, a társas muzsikáláshoz, csoportban való táncoláshoz pedig a másokra való figyelésre is. A zene, a tánc, a művészetekkel való foglalatosság lélekformáló ereje pedig a sok különböző hangulatú zenén, táncon, műalkotáson keresztül kiszélesíti érzelmi világát, segít az önmagára találásban, nyitottabbá, befogadó képesebbé teszi, a zenével, vagy más művészeti ágakkal nem foglalkozó társainál. És végül szinte terápiás hatásnak mondhatjuk a zenével sikerélményt elért tanulók személyiségfejlesztésében az önbizalom erősödését. Magabiztosságot ad, felszabadulttá tesz, mely az élet egész területére kifejti a hatását. Figyelnünk kell épp ezért, nehogy az ellenkező hatások érvényesüljenek iskolánkban a gyermekeket. Nekünk, pedagógusoknak nagy a felelősségünk ebben.

A személyiségfejlesztéssel kapcsolatos feladatok közül az alábbiakat külön is szeretném kiemelni:

- Váljanak a tanulók harmonikus, jó szándékú, kiegyensúlyozott személyiséggé.
- Fejlett érzelmi kultúrára tegyenek szert.
- Sokoldalú társas kapcsolatok kialakítására, fenntartására váljanak képessé.
- Váljanak lelkes, felelősségteljes, megbízható emberekké.
- A tanulók komplex személyiségfejlesztése képességeinek, készségeinek kialakításával, korszerű módszertani elvek felhasználásával történjen.

- A tanulóknak legyen lehetőségük az órákon korszerű ismeretek és tananyagok feldolgozására.
- Az információk értelmezése, szelektálása, feldolgozása.
- Demokratikus magatartásformák kialakítása, gyakorlása.
- Az iskola belső légkörét a közösen megalkotott és elfogadott szabályokat betartó és betartató, szabad szelleműség kialakítása.
- Az iskola vegyen részt a lakóhely életében, módosítsa, irányítsa azt.
- Az iskola olyan emberi tulajdonságokat hangsúlyozzon, melyek a XXI. században igényeltek és elfogadottak.

4.4.3. A közösségfejlesztéssel kapcsolatos alapelvek, feladatok

A közösségfejlesztés az iskolába lépés pillanatától olyan beilleszkedési folyamatot jelent, amelyben a tanulók, tanulócsoportok keresik és megtalálják helyüket, miközben folyamatosan alakítják környezetüket és önmagukat. A folyamatok célja az egyén és a társadalom, illetve a bennünket körülvevő környezet, világ közötti kapcsolat kialakítása.

Közösségfejlesztéssel kapcsolatos feladatok lehetnek:

- A beilleszkedés folyamatos figyelemmel kísérése, segítése minden életkorban, de kiemelten az **előképző és első** osztályban;
- Minél több olyan tevékenység, alkalom megteremtése, amely során a tanulók megismerhetik az őket körülvevő világot, társaikat és önmagukat;
- A tanulók minél hatékonyabb bevonása a közös tevékenységekbe, közösségi munkába, ezek folyamatos értékelése;
- Egységes iskolai arculat-, érték- és szimbólumrendszer kialakítása;
- Az értékek megőrzése és gyarapítása;
- A tanulók jó közérzetének megteremtése;
- Harmonikus kapcsolat kialakítása a természeti és társadalmi környezettel;
- A különböző kultúrák, életmódok, vallások, szokások megismertetésével nyitottá, megértővé tenni tanulóinkat a másság iránt;
- A tanulók közvetlen részvételének segítése a nemzetközi kapcsolatok ápolásában;
- A beteg, sérült és fogyatékos emberek iránti elfogadó és segítőkész magatartás fejlesztése.

4.4.4. A személyiségfejlesztés és a közösségfejlesztés szinterei, tevékenység – formái

A tanulói személyiség fejlesztésének legfontosabb szintere a hosszabb tanítási-tanulási folyamatba illeszkedő tanítási óra.

Elengedhetetlenül szükséges, hogy iskolánk tanárai a tanítási-tanulási folyamat megszervezése során kiemelten fontosnak tartásák a tanulók motiválását, a tanulói aktivitás biztosítását és a differenciálást.

- a) A motiválás célja, hogy tanulóinkban felébresszük azokat az indítékokat, amelyek a gyermekeket tanulásra, gyakorlásra, műalkotások létrehozására ösztönzik, és ezt a tanulási-gyakorlási, alkotási kedvet végéig fenn is tartjuk.
- b) A tanítási órák tervezésénél és szervezésénél minden esetben előtérbe helyezzük azokat a módszereket és szervezeti formákat, amelyek a tanulók tevékenykedtetését, vagyis állandó aktivitását biztosítják.
- c) Az iskolai tanulási folyamat során kiemelten fontos feladat a differenciálás, vagyis az, hogy a pedagógusok nevelő-oktató munkája a lehetőségekhez mérten a legnagyobb mértékben igazodjon a tanulók egyéni fejlettségéhez, képességeihez és az egyes tantárgyakból nyújtott teljesítményéhez. A nevelőknek az egyes szaktárgyak tanítási óráin előnyben kell részesíteniük az egyéni képességekhez igazodó munkaformákat, így - elsősorban a gyakorlásnál, ismétlésnél - a tanulók önálló és csoportos munkájára támaszkodhatnak.

4.5. Intézményünk kamarazenei, tánc oktatásának jelenlegi helyzete és jövőbeni lehetőségei

Kamarazenei, néptánc tanításunknak fontos és meghatározó szerepet kell kapnia művészeti nevelésünkben. Úgy gondolom, hogy a legtökéletesebb együttműködést kamarazenekarokban, (fafúvós együttes, rézfúvós együttes, fúvószenekar, vonós kamarazenekar, kórus, stb.), néptánc csoportokban sajátíthatják el a növendékek, ahol szinte minden másodpercben tökéletesen egymásra vannak utalva. A közös munka sikerességének záloga az, hogy mindenki teljes mértékben tudjon alkalmazkodni társához (társaihoz), ezzel biztosítva azt a közös sikert, amelyet együttműködés nélkül nem tudnának sem egyenként, sem együttesen megvalósítani. A kamarazene, a társas muzsikálás és tánc talán a legalkalmasabb műhely – a konkrét zenei és táncos feladatokon túlmenően – a zenei, művészeti szocializációra. Összekapcsolja a művészeti, zeneiskolai tanulmányokat és a felnőttkori amatőr muzsikálást, néptáncolást. Ugyanakkor a későbbiekre is kiható, maradandó élményt nyújt növendékeinknek. **Hogy az előbbi mondatok nem csak szép gondolatok, de kézzelfogható, és hallható, gyakorlati megvalósítást, alkalmazást is nyertek; ezt mindenki megtapasztalhatta, aki ott volt a 2017. április elsején megtartott 50 éves Jubileumi, ünnepi hangversenyünkön.** Bár nyilvánvalóan tudtuk, tudjuk, és számokban mérhető is, hogy mennyi, kimagaslóan jó zenei képességű növendék került ki iskolánk falai közül az elmúlt évtizedekben, mégis megdöbbentő, de egyben felemelő érzés is volt látni és hallani, hogy milyen sokan fogadták el közülük meghívásunkat, hivatásos, vagy „amatőr” zenészekről legyen is szó. Jubileumi, ünnepi hangversenyünk nyitó műsorszámát az alábbi linken lehet megnézni és meghallgatni:

<https://www.facebook.com/100010016928822/videos/1407602862916931>

Egész, eddigi pedagógusi pályafutásomat végig kísérte a társas muzsikálás iránti szeretet és elkötelezettség, melynek alapjait a tatabányai zeneiskolából hoztam magammal. Sok zenekarban trombitáltam már, és szinte a „kezdetektől” fogva voltak kamaracsoportjaim az egyéni hangszeres órák mellett. A Nagykátai Fúvószenekart én alapítottam 1990-ben, és mind a mai napig én vezetem. Erre nagyon büszke vagyok. Volt idő, amikor Nagykátán a mostaninál jóval több rézfúvós és fafúvós növendék tanult a zeneiskolánkban. Meglátásom és szándékaim

szerint ezen a tendencián feltétlenül változtatni szeretnék, és megválasztásom estén mindent meg is fogok tenni annak érdekében, hogy ismét emelkedjen a rézfúvós, fafúvós hangszereken tanulók száma! Terveim közt szerepel egy **új iskolai fúvószenekar** megalakítása és működtetése, rendszeres próbák megtartásával! Ez a leendő iskolai zenekar kiváló utánpótlása lehetne Nagykáta Város Fúvószenekarának. Törekedni fogok arra, hogy harmonikus munkakapcsolatot alakítsak ki a már meglévő „nagy” városi zenekar, és az újonnan létrehozandó „kis” iskolai zenekar között.

Terveim közt szerepel továbbá a nagy múlttal és kiváló eredményekkel bíró vonós-kamarazenekarunk további működésének elősegítése is, mert az utánpótlás biztosítása ezen a területen is nagyon fontos. **„Tücsök-zenekarunk”** egyre szebb és biztatóbb eredményeket képes felmutatni, de nagyon sok még a teendő. Én ezeket az értékeket szeretném megőrizni, fejleszteni, ezért, – csak ismételni tudom – ha lehetőséget és bizalmat kapok rá, megkülönböztetett figyelemmel és energiával fogok hozzálátni ezekhez a feladatokhoz. Remélem ebben a munkámban az érintett kollégáimon kívül az egész tantestület, Fenntartónk, valamint Nagykáta Város Polgármestere és Önkormányzata továbbra is támogatni fog. Még egy kicsit a **vonós-kamarazenekarunknál** maradván: a Jubileumi Hangversenyünk alkalmából újból „összeállt” együttest hallgatva óhatatlanul felvetődött bennem (és nem csak bennem), hogy rendszeres próbák megtartásával, - a Fúvószenekarhoz hasonlóan – „városi szintre” kellene emelni ennek a zenekarnak is a működését.

Szeretném továbbá, ha az iskolánkban a közelmúltig működő **furulya-kamaraegyüttes** is tovább folytathatná munkáját, mert ez a csapat is olyan színvonalas koncerteket adott az elmúlt években, évtizedekben amelyek – ezt bátran kijelenthetem – párját ritkították!

Magánénekeseink példamutató „kamarazenei életet élnek”, fellépéseik mindig nagy sikert váltanak ki a hallgatóság soraiból. **Kamarakórusaink** is felfelé ívelő pályára léptek; hosszú még az út, de egyre szebbek és biztatóbbak az eredmények. **Zongoristáink** is igyekeznek megragadni minden alkalmat, hogy részt vegyenek a kamarazenélés különböző formációiban, és részesülhessenek a társas muzsikálás örömeiből.

Az előző sorokban „felvázolt” elképzeléseim, céljaim megvalósítása, elérése nem kis feladat; tantestületünk minden tagjának, - egységes csapatot alkotva - kell hozzálátnia, (illetve folytatnia) ezt a munkát. Sajnos, a már lassan egy éve tartó járványügyi helyzetből adódó korlátozások, megkötések, (melyek szükségességét nem vitatom) nagyon „megakasztották” és hátráltatják a megkezdett „építkezésünket”! Kollégáimmal együtt csak remélni tudom, hogy mielőbb „normalizálódik” a helyzet, és - végre - a „megszokott kerékvágásban” tudjuk folytatni életünket, munkánkat!

Ezért kiemelt fontosságúnak tartom a következőket:

- új **fafúvós, rézfúvós, magánénekes** kamaracsoportok létrehozását,
- iskolai fúvószenekar létrehozását,
- a vonós tanszak fejlesztését, és a **vonós kamarazenekar** újra indítását,
- iskolánk **kamarakórusának, énekkarának, néptáncsoportjainak** eredményes, színvonalas további / újbóli működtetését, fejlesztését,
- tovább segíteni **zongora négy - ill. hatkezes csoportok** létrehozását, működését,

Ennek érdekében az alábbiakat tartom fontosnak és kívánatosnak:

- Tanáraink az egyéni hangszeres órák alatt is aktívan vegyenek részt a növendékekkel való együttműködésben.

- Tanáraink – lehetőség szerint – folyamatosan vegyenek részt kamarazenei tárgyu, néptánc, képzőművészeti továbbképzéseken.
- A jövőben – lehetőség szerint - iskolánk zongoratanárai is kaphassanak kamaraórárt.
- Szükségesnek látszik kamarazenei kottatárunk, repertoárunk bővítése.
- Szükségesnek látszik hangszerparkunk felújítása, a néptánc foglalkozásokhoz szükséges ruházat, viselet „frissítése”, beszerzése; ehhez meg is kell teremtenünk az anyagi fedezetet.
- Tápiószentmártoni Tagintézményünk számára új (esetleg használt, de jó állapotú) hangszerek (klarinétok, fuvolák) beszerzése.
- Szorgalmaznunk kell az egyes iskolák és zenekarok közötti kamarazenei kapcsolatok folytatását, élénkítését.
- Részvétel kamarazenei, néptánc, képzőművészeti táborokon; saját, nyári zenés, táncos, képzőművészeti foglalkozások megszervezése.

E tanév első félévében, (hasonlóan az előző tanév II. félévéhez) a járványügyi helyzet miatt az intézmény hagyományos programjai, rendezvényei, hangversenyei sajnos elmaradtak.

A hagyományos, - már a tanulók, és a szüleik által is megszokott és igényelt – hangversenyek, programok elmaradása, valamint az előző tanév II. félévében, - online módon – folytatott tanítás miatt – tapasztalatom szerint - a tanulók zenetanulás iránti motivációját, az előzőekhez képest kissé nehezebb volt fenntartani. Azért, - természetesen - nem tétlenkedtünk, és a lehetőségek függvényében szerencsére van miről beszámolnom ebben az első félévben is.

Az alábbi programokat, rendezvényeket, bemutatókat, hangversenyeket külön is szeretném kiemelni:

2020. december 18. Famosi tanulóink alkotásaiból bemutató

Itt lehet megnézni:

<https://www.facebook.com/Nagyk%C3%A1tai-Liszt-Ferenc-AMI-T%C3%A1pi%C3%B3szentm%C3%A1rtoni-Tagint%C3%A9zm%C3%A9ny-129972927695098/photospcb.677058192986566/677057536319965>

2020. december 18. Tápióbicskei tanulóink (Grafika tanszak) képeiből bemutató

Itt lehet megnézni: <https://www.facebook.com/Nagyk%C3%A1tai-Liszt-Ferenc-AMI-T%C3%A1pi%C3%B3szentm%C3%A1rtoni-Tagint%C3%A9zm%C3%A9ny-129972927695098/photospcb.677013952990990/677011392991246>

2020. december 18. "Karácsonyi álom"

Előadják a Nagykátai Liszt F. AMI magánénekes növendékei

Koczka Tamás Tanár Úr vezetésével

Itt lehet meghallgatni, illetve megnézni:

<https://www.facebook.com/104829334345033/videos/228926941948787>

2020. december 19. A Tápiószentmártoni Tagintézményünk Karácsonyi Videó-köszöntője

Itt lehet meghallgatni, illetve megnézni:

<https://www.facebook.com/129972927695098/videos/418265679214673>

2021. január 22. Nagykátai Liszt Ferenc, AMI Magyar Kultúra Napja:

„Ma ünnepeljük a Magyar Kultúra Napját, mely alkalomból fogadják sok szeretettel iskolánk két volt növendékének produkcióját!

Ének: Smid Eszter, jelenleg a kecskeméti Kodály Iskola magánének főtanszakos diákja

Zongora: Dusek Gabriella, jelenleg iskolánk tanára, tanszakvezető

Itt lehet meghallgatni, illetve megnézni:

<https://www.facebook.com/104829334345033/videos/2657225084575994>

2021. január 22. Tápiószentmártoni Tagintézmény

Az emléknapon a magyarság szerte a világban megemlékezik a magyar kulturális értékekről.

*Idén e jeles napról iskolánk kiváló tanárának, **Sári Szabolcs és együttesének** népdalfeldolgozásával emlékezünk meg.*

Hallgassák szeretettel!"

Itt lehet meghallgatni, illetve megnézni:

<https://www.youtube.com/watch?v=RcpwMA5ixm0&feature=share&fbclid=IwAR1EJOqYD6AMihBfojuPr3T3UvFVLtN4RMseNkdktSn4C6OjUpdSgkDKkl>

4.6. Az intézmény-vezetői felelősség

Intézményvezetőként is sokszor kerülhetünk olyan helyzetbe, amikor *sürgős* és a *fontos* feladatok között kényszerülünk választani; gyakran a fontossági szempont kárára. Az örökös „tűzoltás” és rohanás világában nem mindig jut kellő idő a valóban kulcsfontosságú problémák elemzésére és megoldására. Az olyan szervezetekben (intézményekben), ahol a feladatok leadása, a bizalmon alapuló működés még nem alakult ki, gondot jelenthet az, hogy a vezetők nem vesznek kellőképpen részt a csapat munkájában. A vezetői „nagykorúság” – minden modern szervezetben - azzal a felismeréssel kezdődik, hogy a vezető nem képes egymaga ellátni minden fontos feladatot. **A feladatok végrehajtása eredményesebb, hatékonyabb, ha a vezető a munkatársait is bevonja az intézmény közös kérdéseinek megválaszolásába, a problémák megoldásába, (minden ember abban eredményes és hatékony, amihez a legjobban ért) ha azok, akik ebben részt vesznek (munkálkodnak) magukénak érzik, amit csinálnak, elkötelezettek a siker érdekében.**

Ahhoz, hogy ez a közös munkálkodás megvalósítható és eredményes legyen, ki kell alakítanom a Nagykátai, és a Tápiószentmártoni tagintézményen belül az ehhez szükséges újszerű munkamódszereket, a jól működő **team-munkát**. Mindenki nagyobb felelősséggel viseltet az olyan megoldások iránt, amelyek kidolgozásában maga is részt vett. A team-munka ennek az elkötelezettségnek és közös felelősségvállalásnak (*a vezető felelőssége egyszemélyi, nem osztható meg!*) az alapjait teremti meg, ezért ez a tevékenységi forma fontos *motiválási lehetőséget* adhat vezetőként a kezembe. A team-munka optimális szintje tudatos iskolai szervezetfejlesztéssel, csapatépítéssel valósítható meg. Csak ez teremtheti meg azokat a feltételeket, melyek között a tantestületi tagok egyéni karrierje és az iskolai szervezet céljai összehangolhatók. Ez a belső tudatosság eredményezheti az iskolai szervezet optimális klímáját, a belső elégedettséget, a sikerorientáltságot.

A fentebb leírtak figyelembevételével, az intézmény további vezetését, - megválasztásom, kinevetésem estén – jelenlegi vezetőtársaim (tagintézmény-vezető és intézményvezető-helyettes) segítségével; az Ő lelkiismeretes, magas szakmai színvonalon végzett munkájukra alapozva szeretném folytatni!

4.7. Közös felelősség – néhány mondat a minőségről

Az oktatás olyan **szolgáltatás**, amelyet mindenki igénybe vesz, sőt életének egy szakaszában ez nem csupán lehetőség, hanem jogszabály által előírt kötelezettség is. Ezért egyetlen közoktatási, nevelési intézmény sem kerülheti meg a **minőség** kérdését. Mit jelent a "minőség"? Hogyan határozható meg?

Valamennyi meghatározás hangsúlyozza, hogy a **szolgáltatónak a minőséget**

- a partnerek tágran értelmezett igényei alapján,
- önállóan, az adott szervezet saját működésére vonatkoztatva,
- a szolgáltatás szervezésére és a szolgáltatást végzők elkötelezettségére értelmezve,
- valamint a folyamatos újraértelmezés és javítás követelményét szem előtt tartva kell megfogalmaznia.

Intézményi működésünk során vannak olyan körülmények, amelyekre hatással tudunk lenni és vannak, amikre nem. A környezetünket feltehetőleg nem nagyon tudjuk rövidtávon megváltoztatni. Feltehetőleg azt a társadalmi környezetet sem tudjuk megváltoztatni, amelyben az iskolánk működik. Ez az, amit el kell fogadnunk, és amit mindenképpen föl kell mérnünk, hogy milyen környezetben, milyen feltételek mellett dolgozunk.

Intézményünk **legfontosabb közvetlen partnerei** a tanulási-tanítási és nevelési folyamat elsődleges szereplői - a gyermekek, a tanulók, a pedagógusok és a pedagógiai munkánkat segítő munkatársak -, valamint iskolánk közvetlen megrendelői – növendékeink, tanulók szülei és a fenntartónk -, akik elvárásokat támasztanak és / vagy forrásokat biztosítanak intézményünk számára.

Megválasztásom esetén – a Nagykáta intézmény vezetőjeként egyértelműen képviselem azt az értéket, hogy a folyamatok javítása az intézmény közös érdeke, ezért ebben a tevékenységben mindenkinek részt kell vennie.

Minden rendelkezésre álló – a helyi viszonyokat és adottságokat messzemenőleg figyelembe vevő – lehetőséget igyekeznünk kell megragadni, melyek révén saját tevékenységünket, oktató-nevelő munkánkat, intézményünk szolgáltatásait minőségileg egy korszerűbb, magasabb szintre tudjuk emelni. Ennek jegyében és szellemében (mintegy összefoglalva) a következőket szeretném kiemelni:

- Oktató-nevelő munkánk hatékonyságának, eredményességének javítása közös ügyünk, felelősségünk.
- Intézményünk munkáját a partnerek (tanulók, szülők, fenntartó, iskolák, stb.) igényeinek felmérésével, azok elvárásai alapján kell megszerveznünk, s ezen elvárások figyelembevételével – rendszeres önértékelést tartva – a külső értékelések és a partnereink elégedettség-vizsgálata alapján szükséges javítanunk tevékenységünket.
- Tantestületünk tagjainak – a törvényben leírtak és biztosítottak szerint – minden alkalmat meg kell ragadniuk, hogy fejleszthessék tudásukat, ismereteiket különböző akkreditált pedagógus-továbbképzéseken.
- Intézményünket még nyitottabbá kívánom tenni a nagyközönség számára, hogy még jobban láthassák (hallhassák) mi történik e falakon belül, s meggyőződhesen arról, hogy az itt művészeti oktatásban részesülő gyerekek szakavatott, elhivatott pedagógusok gondjaira vannak bízva.
- Továbbra is törekednünk kell – az iskola hagyományira épülő – tanulmányi, és egyéb versenyek megtartására, növendékhangversenyek, koncertek, néptáncbemutatók, kiállítások megrendezésére.

- Tanszaki hangversenyek, bemutatók megrendezése szülői értekezlettel egybekötve.
- Nyílt tanítási napok biztosításával kell megadnunk a lehetőséget a T. Szülőknek és érdeklődőknek, hogy közelebbről is tanulmányozhassák az itt zajló „műhelymunkát”.
- Szeretnék teret adni más általános és művészeti iskolák növendékeinek, tanárainak, meghívott vendégművészeknek, vendég - együtteseknek a intézményünkben való fellépésükhöz.
- **Felkérés esetén továbbra is szívesen részt veszünk városunk, Nagykáta különböző ünnepségein, kulturális rendezvényein.**
- Mint ahogy eddig, úgy ezután is törekednünk kell a jó kapcsolattartásra, segítőkész együttműködésre településünk társintézményeivel. civil szervezeteivel.
- **Törekednünk kell a jó munkakapcsolat megtartására, további megerősítésére Nagykáta város Polgármesterével, Képviselőivel, a Polgármesteri Hivatal valamennyi dolgozójával, a Ceglédi és a Nagykátai Tankerület Igazgatójával és munkatársaival, a helyi és a megyei oktatási, művelődési csoport, osztály vezetőivel, munkatársaival.**
- Intézményünk profiljából adódóan az elmúlt években adott számtalan növendékhangverseny, bemutató mellett kiemelendő célként említem meg, hogy fellépéseink színterét szeretném a helyi, és a térségi óvodákra, iskolákra még jobban kiterjeszteni - remélhetőleg az ott lévő kicsik, tanulók legnagyobb örömére.
- **Fontosnak tartom, hogy intézményünk pedagógusai, munkatársai megismerjék, megértsék, és mindennapi munkájukban érvényesítsék kitűzött céljainkat, oktatási-nevelési elveinket! Minden újító ötlet (kreatív elgondolás) meghallgatására, befogadására, támogatására készen állok, amennyiben az intézményünk javát szolgálja.**

4.8. A családokkal való együttműködés

Az iskola, oktató-nevelő, szolgáltató intézmény, ezért azt tekintem kiindulópontnak, hogy az iskola a gyerekekért van, itt minden értük kell, hogy történjen. Ebben legfontosabb segítőtársunk a szülő. A családokkal való együttműködés az iskola elsőrendű kapcsolatrendszer. A családi és az iskolai nevelés összhangja nélkülözhetetlen.

Fontos feladatommak tekintem, hogy a szülőket érzelmiileg is megnyerjük az iskola, az oktatás - nevelés ügyének. Lehetőséget kell adnunk a szülőknek véleményük kinyilvánítására. Javaslatokra, segítségükre mindig építeni kell. Érezzék, hogy szeretjük gyermekeiket jó és rossz tulajdonságaikkal együtt, hogy felkészültek vagyunk és tudunk tanácsot adni nevelési problémáik megoldásához.

A fogadó órákon és a szülői értekezleteken, esetenkénti családlátogatásokon, beszélgetéseken kívül több lehetőség is kínálkozik a kapcsolattartásra. Ilyen lehet például a nyílt nap, közös előadásokon való részvétel, közös iskolai, pedagógiai rendezvények, kirándulás szervezése, hangversenyek, színházlátogatás, stb. Az iskolai rendezvények idejét, ha az a szülők többségét érinti (tanévnyitó, tanévzáró), úgy kell megválasztani, hogy az a munkaidejükkel lehetőleg ne ütközzön.

Keresnünk kell a lehetőséget, hogy a szülői közösséget hogyan tudnánk jobban bevonni intézményünk pedagógiai fejlesztő tevékenységébe, hogy a technikai - szervezőmunkán túl a pedagógiai tartalmakba is bekapcsolódhassanak.

4.8.1. A szülő, a tanuló, a pedagógus együttműködésének formái, továbbfejlesztésének lehetőségei

Az eredményes nevelő-oktató munka, a gyermeki személyiség harmonikus fejlesztésének elengedhetetlen feltétele a szülői ház, a tanulói és a pedagógus közösség koordinált, aktív együttműködése. A tanuló, a szülő és a pedagógus az iskolai **nevelés – tanítás - tanulás** folyamatának három egymásra utalt, azonos érdekű szereplője. Az érdekazonosság ellenére az együttműködés alkalmazkodási képességet, empátiát, bizalmat, fegyelmet és sok türelmet kíván mindhárom féltől.

Az együttműködés fontos **feltétele**, hogy a partnerek ismerjék alaposan iskolánk nevelési programját, különösen annak első szakaszát, amely az itt folyó nevelő-oktató munka alapelveit, **céljait, feladatait, eszközeit és eljárásait** határozza meg. Ez adhatja meg a **tartalmát** az együttműködésnek.

4.8.2. A szülő és az iskola együttműködésének formái

Az együttműködés során először azokat a kérdéseket kell rendezni, hogy milyen módon működhet közre, segítheti a **szülő** az iskolánkban folyó nevelőmunkát, illetve az iskolánk milyen módon és formában nyújthat segítséget a **szülőnek** gyermeke helyes neveléséhez.

A szülők részéről a nevelőmunkánk segítéséhez az alábbi közreműködési formákat várnam el:

- aktív részvételt az iskolai rendezvényeken,
- ötletnyújtást az előadások témáihoz,
- őszinte véleménynyilvánítást,
- együttműködő magatartást,
- nevelési problémák őszinte megbeszélését, közös megoldását,
- a családi nevelésben jelentkező nehézségek közös legyőzését,
- érdeklődő - segítő hozzáállást,
- szponzori segítségnyújtást.

Iskolánknak a gyermekek helyes neveléséhez – elképzelésem szerint - a következő segítségnyújtási formákat kell kínálnia:

- iskolai szülői értekezletek,
- tanszaki szülői értekezletek,
- fogadó órák,
- családlátogatások,
- rendkívüli megbeszélések,
- nyílt napok, nyílt órák szervezése (pl. a leendő előképzősök, elsősök és szüleik számára),
- rendszeres és folyamatos tájékoztatás a tanuló előmeneteléről, magatartásáról,
- zenei-pályaválasztási tanácsadás.

Jól segíthetik az **együttműködést** az iskolánkban kialakult hagyományok közös ápolása, fejlesztése, az iskolai ünnepek, hangversenyek és egyéb rendezvények is.

Ezek a következők, {a következők lehetnek}:

- tanévnyitó ünnepség,
- tanév eleji közös kirándulás,
- zenei versenyek,
- népzenei, zenei vetélkedők,
- hangversenyek, néptáncbemutatók,
- művészeti iskolások kiállításai,
- karácsonyi hangverseny,
- farsangi rendezvények,
- „ovis” bemutatók,
- anyák napi műsorok,
- pedagógus napi műsorok,
- alapítványi bál
- fúvós-vonósszenekari, kamarazenei koncertek,
- tanévzáró.

A felsorolt események alkalmat teremtenek iskolánk számára, hogy bemutathassuk a nevelő - oktató munkánk folyamatát, annak eredményeit és nehézségeit a szülők számára. A szülők közvetlen tapasztalatokat szerezhetnek gyermekeik fejlődésével, haladásával kapcsolatosan. A programok lehetőséget adnak a szülők aktív részvételére, az együttműködésre is.

4.9. Az intézményvezető helye és szerepe a tantestületben

A pedagógus pálya érdekessége, hogy már pálya kezdetén rendelkezni kell valamilyen alapszintű vezetői, irányítói adottságokkal, függetlenül attól, hogy az adott óvónő, tanító, vagy tanár oktatói tevékenysége mellett vezetői beosztást ellát, vagy sem. A csoportszobába, tanterembe lépő pedagógusnak alapvető, s még az oktatói tevékenységét megelőző feladata az együttműködő, ugyanakkor saját irányítói szerepét biztosító légkör megteremtése a tanulókkal. Ahhoz, hogy a pedagógusok jó munkát végezzenek, hatékonyan nevelhessenek és oktathassanak, jól működő iskolai közösségekre van szükség, kompetens szakmai irányítóval. Ennek érdekében el kell érni, hogy tehetséges és képzett tanárok váljanak iskolaigazgatóvá, tagintézmény-vezetővé, hogy rendelkezzenek megfelelő hatáskörökkel, és hogy az iskola működését meghatározó jogszabályok betarthatóak legyenek, és valóban a nevelés céljait szolgálják.

Megválasztásom esetén az intézmény tantestületének meglévő, aktív és innovatív tagjaira számítok, építek. A folyamatosan jelentkező új feladatok esetében részben a meglévő állomány továbbképzését, valamint – szükség esetén - frissen végzett pedagógusok

alkalmazását tervezem. **Alapvető célkitűzés az eredményesség és a hatékonyság elmúlt években tapasztalt ütemének fejlesztése, növelése. Nevelőtestületünknek azonosulnia kell azzal a vezetői törekvéssel, hogy a nyugodt oktató-nevelő munka legfontosabb előfeltételei a pontosság, a fegyelem, a rend és a tisztaság megkövetelése tanulóinktól és önmagunktól.**

Az intézmény oktató-nevelő munkáját meghatározza a nevelőtestület tagjainak felkészültsége, a munkához, a gyerekekhez, a szülőkhöz és egymáshoz való viszonya. **Törekednie kell mindenkinek arra, hogy tantárgyát, hangszerét megszerettesse, magas szinten oktassa és nevelőmunkája is színvonalas legyen.**

Az oktató-nevelő munka eredményességét meghatározza a gyermekszeretet, hogy a tanulók érezzék, a tanár azért követel, mert tiszteli őket. Ha a tantárgyat és azt tanító tanárt a gyerek szereti, akkor elfogadja a nagyobb követelmény támasztását, s egyben csökkennek a fegyelmezési nehézségek is. **Nem tiltással, hanem neveléssel kell fegyelmezni.**

Folytatni kell a nevelők ön- és továbbképzését, a „házi” bemutató órákat, mert ezek elősegítik egymás munkájának jobb megismerését, a jó módszerek népszerűsítését. Igénybe kell venni továbbra is a központi lehetőségeket (továbbképzések, tanfolyamok, stb.), illetve az **intézményegységek közös továbbképzéseit.**

Elképzelésem szerint intézményünkben maximálisan biztosítani kell a pedagógiai szabadságot. Ez azonban nem szabadosságot, hanem értéket létrehozó pedagógiai tevékenységet jelent. A tantestületi egység nélkülözhetetlen feladat. Az intézményvezető, a tagintézmény-vezető megbízása, kinevezése után pedig nem a „Ki kire szavazott?”, hanem a „Ki hogyan foglalkozik a gyerekekkel?” kérdésnek kell előtérbe kerülni. El kell felejtetni a vezetőnek és a beosztottnak egyaránt az esetleg meglévő vélt, vagy valós sérelmeket, és közös erővel kell az intézmény jó hírét növelni.

Az igazgató, a tagintézmény-vezető személyesen felelős az intézményért, de munkatársai, a gyermekközösség nem lehet csak végrehajtója az ő elgondolásainak. Olyan légkört kell kialakítanom, amelyben érvényesülnek az önálló kezdeményezések.

Nem pusztán az iskola, az intézmény „adminisztratív parancsnoka”, hanem az oktatási és nevelési folyamat tényleges vezetője szeretnék lenni. És, ha már az „**adminisztrációt**” „szóba hoztam”: Azt sohasem titkoltam, hogy a kollégáim által végzett adminisztrációs munkát egy pontosabb, megbízhatóbb és hatékonyabb szintre szeretném emelni. Tudom jól, hogy ez az „adminisztrációs szigor” nem váltott ki mindenkitől osztatlan elismerést és lelkesedést az elmúlt néhány évben, annak ellenére, hogy mindenkit igyekeztem meggyőzni arról; ez irányú feladatunkat (naplók, összesítők, törzslapok, bizonyítványok, ellenőrzők, stb. vezetése) kötelességünk jól, precízen, „naprakészen”, a határidők pontos betartásával elvégeznünk. Természetesen nem lehet általánosítani. Kollégáim között sokan vannak olyanok, akik mindig is példamutatóan töltötték, vezették ezeket a dokumentumokat, de valljuk be: másoknak viszont szükségük volt / van egy kis segítségre és „noszogatásra.” El kell ismernem, és nagyra értékelem, hogy előbb-utóbb, mindenki „felvette a megfelelő ritmust és tempót”! Ezt a későbbi adminisztrációs ellenőrzések is visszaigazolták. Mindenkinek nagyon köszönöm, hogy megértettétek és igyekeztetek eleget tenni kéréseimnek. Ezért (cserébe) csak azt tudom ígérni, hogy – kinevezésem esetén – ezekre a teendőinkre még jobban oda fogok figyelni. Bevallom: én sem szeretek adminisztrálni, de meg kell csinálnunk. Ha meg kell csinálnunk, akkor tegyük azt a lehető legjobban! Tegyük ezt azért, mert így, - ha ez rendben van - jobban tudunk figyelni, összpontosítani arra, amihez (remélhetőleg) a legjobban értenünk: az oktatásra, a nevelésre, a zene megszerettetésére. **Adminisztrációs teendőink (E- Kréta naplózás, stb.) pontos,**

„naprakész” végzéséhez, vezetéséhez, - ettől a tanévtől kezdődően - nagyon sok segítséget kaptunk / kapunk intézményünk helyettesétől. Segítségére az elkövetkezendőkben is számítok!

Munkámban, döntéseim meghozatalában a helyettesre, a tagintézmény-vezetőre, illetve az iskolai tanszakvezetőkre, és (végső soron) minden kollégámra kell, hogy támaszkodjak. Vezetői munkám csak gazdagabb lesz azzal, hogy döntéseimben számolni kívánok a végrehajtásban résztvevők véleményével. Fontos tartom az érdekvédelmi szervezetek vezetőivel való szoros kapcsolatot.

4.10. A vezénylet (intézményvezetés) problematikája, avagy az intézményvezető helye és szerepe a vezetésben

" A karmester önmagában még senki és semmi. A benne, mögötte lévő kultúra teszi valóban vezénlyésre alkalmassá. "

/ Dimitri Mitropoulos /

A vezénylet mindenekelőtt zenei intelligencia és műveltség kérdése, bár nem szabad lebecsülni a specifikus karmesteri adottságokat és a megfelelő technikai képzést sem. Ennek és a szükséges vezénlyési felkészültségnek arányát statisztikailag mérni nem nagyon lehet. A fiziológiailag ("mozgástechnikailag") vagy esztétikailag nem éppen tökéletes, sőt olykor zavaró mozdulatok akár ösztönzőleg is hathatnak a zenészekre, ha a vezénlyésünk funkcionálisan az előadott mű, a zenei kifejezés szolgálatában áll.

A vezénylet roppant összetett dolog, a karmesternek (a **vezetőnek**) nagyon jó zenésznek /kotta-, partitúra-, **jogszabály**olvasónak/, szuggesztív személyiségnek, jó pedagógusnak kell lennie. Az alkat kérdéséhez bizonyos karakterbeli tényezők is tartoznak: nem lesz igazán jó karmester az, aki a közlésben gátlásos, mások ösztönzésekor önmagát kifejezni nem képes, vagy épp teljesen zárkózott személyiség. Rengeteg múlik a karmester (**intézményvezető**) igényességén és szuggesztivitásán, a zenekar (**szervezet**) tagjainak szakmai felkészültségén, akarásán, igyekezetén. A karmesteri munka lényege a próba, a gyakorlás. Ehhez pedig sok türelem és kitartás kell, s nem utolsó sorban pedagógus tehetség. A jó karmester akaratát logikával, rábeszéléssel, meggyőzéssel viszi át muzsikustársaira (**szervezete, intézménye, tagintézménye dolgozóira**), egyéniségének egyik fontos alapvonása, hogy tiszteli, becsüli partnereit, nem érezteti esetleges "fölényét" velük szemben.

A zenei produkció (a **partnerközpontú, minőségi szolgáltatás**) létrejöttének körülményei nem tartoznak a nyilvánosságra. A munkafázisokra senki fia "nem vásárol jegyet", a közönséget (**szülők, fenntartók**) elsősorban a végeredmény (a **gyermek**ek teljes személyiségének, tehetségének, intellektuális és fizikai képességeinek fejlődése; az intézmény színvonalas működése...) érdekli, nem pedig a hozzá vezető út.

Az azonban biztos: a színvonalas zenei produkció, előadás (**intézményi működés**) megvalósításának érdekében az igazán jó karmesternek (**vezetőnek**) a "virtuózok virtuózának" kell lennie, hiszen a legbonyolultabb hangszeren: a zenekaron (**iskolai szervezeten**) "játszik".

5. Záró gondolatok

1986 óta élek és tanítok ebben a városban, ebben az iskolában, melynek sokáig igazgatója is voltam. Így bátran állíthatom, hogy **jól ismerem** a helyi kulturális igényeket és szokásokat. Ismerem iskolánk minden zegzugát, **kellő ismerettel rendelkezem** intézményünk személyi és tárgyi feltételeit illetően. **Teljes mértékben tisztában vagyok** iskolánk erősségeivel, és – sajnos – gyengeségeivel is. **Rendelkezem** annyi energiával, szakmai, vezetői tapasztalattal és tudással, hogy – minden eddigi szépet és jót megőrizve – próbáljam tovább fejleszteni iskolánkat.

Az iskolánkban tapasztalható nyugodt, barátságos légkört szeretném továbbra is megtartani, erősíteni (folyamatos csapatépítés), mert ez nélkülözhetetlen feltétele a további közös munkánk nyugodt, eredményes elvégzéséhez. Az intézményünkkel kapcsolatos dolgokról, tennivalókról - megválasztásom esetén - naprakészen igyekszem tájékoztatni vezetőtársaimat. Minden olyan kérdést, problémát, ami a kollégákat és az intézmény, (tagintézmény) életét érinti, nyíltan kívánok kezelni. Célom nem a problémák megkerülése, sokkal inkább az ezek megelőzésére, megoldására való törekvés.

Ismételten szeretném megköszönni Tisztelt Kollégáim biztatását, segítőkész, lelkiismeretes, értékes munkáját; arra kérve őket, hogy - megválasztásom esetén - az elkövetkezendőkben is legyenek segítségemre, és támogassák munkámat!

Kérdéseikkel, gondoljaikkal forduljanak hozzám bizalommal – amiben tudok, megpróbálok segíteni. A segítőkész (konstruktív, kreatív) hozzászólásokra, véleményekre, esetleges bírálatokra (még ha az nem is mindig kellemes) ezután is igényt tartok, miként azt tettem eddig is. Véleményem szerint egy jó intézményvezető elengedhetetlennek tartja többek között azt is, hogy a nevelőtestület tájékozott legyen az intézményt érintő minden kérdésről (költségvetés, tantárgyfelosztás, eredmények, sikerek, hibák, kudarcok, elmarasztalások, stb.)

Az intézmény minden dolgozójával jó kapcsolatra kell törekednem. A problémákat, vélt, vagy valós sérelmeket mindig nyíltan meg kell beszélnem az érintett dolgozókkal. Lehetőség szerint segítenem kell a gyerekek, a szülők; az iskola pedagógusainak, dolgozóinak problémáinak, személyes gondjainak megoldásában is.

A véleménykülönbség nem jelenthet személyes sérelmet az intézményvezető számára.

Napjainkban sok változás, bizonytalanság nehezíti a pedagógusok biztonságos jövőképét, de a vezetők feladata, hogy higgyenek a közösen megfogalmazott célokban, s tegyenek meg mindent azért, hogy minél több pedagógus kövesse, s tehetségével és szakértelmével támogassa a célok elérését. **Az értelmes és elérhető célokat, távlatokat közösen kell megfogalmaznunk, hogy azokat magáénak érezhesse minden érintett.**

A feladatok ellátásához szükséges pénzt, a folyamatos működéshez nélkülözhetetlen eszközöket meg kell szerezni a fennmaradás érdekében. **Ez egyfajta menedzser - szemléletet is követel a vezetőtől. Törekedni fogok arra, hogy a törvényességi és takarékosági előírások betartása mellett a források felkutatásával, pályázatok segítségével is biztosítsam, javítsam az intézmény eredményes szakmai működését, gazdálkodását.**

Ehhez a nem kevés feladathoz, elképzeléseim megvalósításához kérem a Tisztelt Miniszter Úr, Fenntartónk, az Intézményvezető-helyettes, a Tagintézmény-vezető, és nem utolsósorban Tisztelt Kollégáim támogatását és segítségét! Kinevezésem estén az intézményvezetői megbízást nem pozícióként kezelem, hanem feladatnak és szolgálatnak tekintem.

Végezetül szeretném köszönetemet kifejezni mindazon kollégáknak, szülőknek, ismerősöknek, családtagoknak, akik megkerestek, bízattak és a pályázat elkészítésére ösztönöztek.

Nagykáta, 2021. március 09.

Szabó Ferenc
(2760 Nagykáta, Váci M. u. 6.)